

HGGunnink, gehouden te Opeinde, 16.10.2022

Votum + zegengroet

Psalm 27:1,2

Gebed

Psalm 27:3,4

Lezen Hebreeën 11:1-3; 32-40

Hebreeën 12:1-3

NGB, artikel 22

DL II, artikelen 5-9

Tekst **ZONDAG 7**

Bediening van het Woord

Psalm 62:1,2,3,4,5,6

ApGelBel

Gezang 37:1,2

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 27:5,6,7

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Geloof een baby?

Nee. Dat kan zij of hij niet. En dat geeft gelukkig ook niks. Want een baby van een moeder en vader, die bij de HEERE mogen horen, die wordt gered, ook als hij of zij maar heel kort leeft. Of het nu in, of buiten de moederschoot is.

Zo genadig is God!

Geloof de volwassene? De jongere? De oudere?

Ja, nu komt het erop aan. Maar hetzelfde is zeker: **God is genadig!**

En geweldig is wat Hij in Zijn genade allemaal belooft.

En daarover gaat ZONDAG 7, en ik wil u het Woord van God laten horen onder het thema:

God belooft ons in Zijn Evangelie redding!

1) gelóóf wat Hij belooft!

2) geloof van hárte wat Hij belooft!

3) geloof álles wat Hij belooft!

1) De vraag waarmee ZONDAG 7 begint, die is heel direct. Die kan ook heel radicaal bij ons binnen komen, als wij denken aan mensen van wie we houden, aan mensen om ons heen.

Wordt iedereen gered?

Komt het voor iedereen weer goed met God?

En dan moeten wij bij die Vraag en Antwoord weer terug in de Catechismus.
We zitten in het onderdeel van de verlossing, de 'V'. Wij moeten terug naar de 'E', de 'E' van onze ellende. En dat die groot is.
Want bij die 'E' hebben wij gezegd: 'ja, Adam en Eva, met ál hun nakomelingen, alle mensen, ook wij, hebben de straf van God verdiend.'
Wij zijn naar onze aard, opstandig, misdadig. En wij hoeven van onszelf God niet.
We zijn geschapen om God te loven en te prijzen! Maar wij weigerden en we kozen de kant van satan.
En dan is de straf: vervloekt! Dat betekent: God is tegen je. En God laat het merken dat Hij jou niet hoeft.

Maar misschien denkt u van, 'ja, wat is dit nou? Want we hebben toch immers net ZONDAG 5 en ZONDAG 6 gehad?'
Prachtig mooi! De Heere, Jezus Christus, de Middelaar, Hij, de Redder! De straf van God heeft Hij gedragen.
Gehoorzaam was Hij, altijd en overal, op een volmaakte manier.
Liefde voor Zijn Vader in de hemel, er ontbrak niets aan.
En, Hij kwam toch voor opstandelingen? Voor misdadigers? Ja toch?

Ja!
Maar kan nu iedereen opgelucht ademen?
Zorgt Hij er nu voor dat **iedereen** wordt gered?
Dat eigenlijk niemand meer gestraft wordt voor z'n eigenzinnigheid en eigenwilligheid?

Denkt u, broeders en zusters, dat er veel mensen zijn die met 'Vraag 20' zitten?
Nee, u weet het wel. De meeste mensen denken daar helemaal niet over na.
De een die zegt: "dood is dood, daarmee is het afgelopen, geen probleem."
En de ander die zegt: "hoe dan ook, maar het komt met iedereen goed. Iedereen krijgt wel een wolkje ergens daarboven, en vandaaruit zit ie dan wat naar beneden te kijken en te genieten."

De kerk van Jezus Christus, u, u bent steeds meer eenlingen, als het hier om gaat.
En dat moet u maar blijven ook. Want God Zélf zegt het, zoals wij het na gezegd hebben onder anderen in de Dordtse Leerregels hoofdstuk II, artikel 6: 'velen gaan in ongeloof ten onder'.
Gebaseerd op Gods Woord. Johannes 3:36, 'wie niet in de Zoon van God gelooft, op die **blijft** de toorn van God!'
Markus 16:16, 'wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.'
Beide teksten, en nog meer, staan onder Antwoord 20.
Het is óf, óf.
Het is óf gered, óf niet gered.
En dat heeft alles te maken met gelóven.

Hoe waar het ook is, -en we hebben dat gehoord in de belijdenis, in de Dordtse Leerregels-, hoe waar het ook is, dat alléén de mensen die God heeft uitgekozen, gaan geloven.

Maar de Catechismus die heeft het hier níet over dat uitkiezen. Die heeft het hier wél over dat geloven.

Wie **gelooft!**

En alleen degene die gelóóft, die wordt gered.

Of met de woorden van de Catechismus: 'wie bij Christus mogen gaan horen, en al Zijn geschenken aannemen, door, via, met echt geloof'.

Geloof, dat onder andere op grond van wat God bij de doop van baby's al zegt. Wat Hij niet alleen maar zegt, maar wat Hij daar belooft, geloof dat!

Geloof! En loof!

2) En dan het tweede. **God belooft ons in Zijn Evangelie redding, geloof van hárte wat Hij belooft!**

Dan kom je op het punt van, wat is dat nou eigenlijk, geloven?

Geloven is heel makkelijk: 'ZEKER WETEN, VAST VERTROUWEN! ZEKER WETEN, VAST VERTROUWEN!'

Dat kunnen de kinderen allemaal onthouden. En dat moeten ze ook onthouden.

Heel makkelijk.

Maar - is geloven ook vaak niet heel moeilijk?

Hoezo, **zéker** weten?

Iedereen die wat groter groeit, die zit wel eens met die zekerheid.

Hoezo **vást** vertrouwen?

Wie kent dat bij zichzelf niet, dat er toch die twijfels komen. Satan is bezig. De wereld om ons heen is bezig. En mijn eigen hart, dat is ook zo bezig.

Gebrek. Vragen.

Geloven, broeders en zusters, geloven heeft alles te maken met je hart. Je hart, dat is niet dat ding dat klopt of bonkt.

Maar dat is je innerlijk.

Kinderen, geloven jullie dat je moeder en je vader van je houdt?

Ja, dat geloof je toch met je héle hart!

Dat zegt ze toch? En daar ben je toch helemaal van overtuigd?

"Tuurlijk! Nou en of!"

Zo mogen wij ook, met ons hárt, zo móeten wij ook, met ons hárt geloven, alles wat de HEERE tegen ons zegt.

En dan heeft de Catechismus het over die beide dingen.

Het heeft te maken met kennen. En met vertrouwen.

Aan wie geeft u uw pinpas én uw pincode af?

Die geeft u alleen af aan iemand die u écht kent en wérkelijk vertrouwt.

Een ander voorbeeld.

Wie laat u zo toe in huis, dat u zegt: "doe maar alsof je thuis bent"?

Dat is iemand die je goed kent. En die je helemaal vertrouwt.

Geloven is: God kennen.

Dat is weten dat Hij honderd procent betrouwbaar is.

Dat, wat Hij belooft in het Evangelie, dat je daar volledig zeker en vast op aankunt. Dan moet je dus het Woord kennen. En je moet HET WOORD, Christus, kennen.

En zeggen, "Christus, Hij is het! Hij is het helemaal! Ik ben overtuigd van Hem. En van wat Hij gedaan heeft. Oók voor mij!"

Denk maar aan wat in Hebreeën staat, die namen.

Gideon. Ach, die arme Gideon. Dan zegt God tegen hem: "ga die Midianieten maar even bevechten. Versla ze maar even."

Onvoorstelbaar.

En eerst ziet hij dat ook niet zitten. En hij twijfelt.

Maar God Zelf overtuigt hem. En dan weet hij het ook zeker, 'ik kan God volstrekt vertrouwen. En ik ga het winnen van die Midianieten!'

En in vertrouwen gaat hij de strijd aan. Ach, eigenlijk is het nauwelijks een strijd te noemen. Maar in vertróuwen behaalt hij de overwinning. En de kerk wordt bewaard.

Barak, net zo'n geval.

Wat kan Barak nou beginnen tegen die enorm sterke vijand? Die kwam met 'tanks' op het slagveld. Tanks van toen, die strijdagens.

En er zullen ongetwijfeld mensen in de buurt van Barak geweest zijn die tegen hem zeggen: "man laat je nakijken, dit wordt nooit wat. Hou nou toch op, ga alsjeblieft daar niet aan beginnen."

Maar de HEERE Die laat zich kennen aan Barak. En Barak kent de HEERE. Hij weet immers hoe de HEERE Zijn volk uit Egypte heeft gehaald. De Bevrijder. Hij weet, de HEERE de Overwinnaar van Amalek. Hij heeft het gewonnen van Sihon van, van Og. Jericho in puin.

"Díe HEERE", zegt Barak tegen zichzelf. En het wordt ook tegen hem gezegd door Debora. Maar ook tegen de mensen om hem heen. "Díe HEERE. Hij is ónze God! Kom op!"

En ze gaan achter de HEERE aan. En de HEERE strijdt voor hen. Zij hoeven, zeg maar, alleen maar de restjes op te rapen.

En dan hebben wij nog veel meer dan alleen die namen die in Hebreeën 11 staan.

Wij hebben die complete Bijbel. En er is geen enkele belofte van de HEERE, die niet is uitgekomen. En wij mogen er meteen achteraan zeggen: er is geen enkele belofte van de HEERE die niet zál uitkomen! Zo sterk is Zijn verbondenheid met Zijn volk!

Hij staat voor dat volk. En Hij gaat voor dat volk.

Denk aan Jezus Christus, Hebreeën 12. De Leidsman en Voleinder van het geloof.

De Leidsman, dat is de Gids Die vooropgaat op de weg van het geloof. En dat zie je als je de Evangeliën leest, van begin tot het eind. Hij heeft in waar geloof Zijn hele leven geleid. Tot en met dat Hij Zich overgaf.

Want Hij wist, Vader had het beloofd: 'door de diepten, naar de hoogten!'

Het moest, het kruis.

Maar de opstanding zóu komen!

En de Voleinder van het geloof. Hij is het Die de gelovige aan het eind laat komen, het doel. En dat is, eeuwig leven. Leven met God, leven voor God.
Hem kennen, dat doe je met je hart. Daar zit overtuiging in.
Dat is niet dingen weten ...
Er zijn mensen die weten veel meer van de Bijbel dan ik.
Maar ze geloven d'r geen fluit van.
Ja, dan heb je daar ook niks aan.

Ik moet mijn best doen om meer te gaan weten, dat is mijn opdracht.
Maar ik mag die overtuiging hebben van, wat de Heere gesproken heeft, wat Hij belooft, het is volstrekt betrouwbaar!

Dat is Hebreëen 11 dat eerste vers. Het geloof is een vaste grond van de dingen die je hoopt.
Als Hij het zegt, láát je dan ook door Hem overtuigen! Ja, dat is geloven.
Overtuigd zijn van wat Hij belooft.
Dat zeggen vader en moeder tegen de kinderen thuis: "het staat in de Bijbel". En dan zeggen die kinderen: "ja, dan is het zo."
Geloof.

En die grote mensen, die beginnen weer met: "ja, maar ..."
Nee. Als Hij het zegt, dan is er geen twijfel mogelijk.
En de gelovige die merkt het bij zichzelf, de Heilige Geest Die overwint mij, om zo te zeggen, zodat ik de waarheid van het Woord beaam.
Zodat ik telkens weer van **harte**, niet maar die feitjes ken. Van "ik kan de Richters opzeggen. Ebzan, Elon, Abdon, Simson, Eli, Samuël", weet u wel.
Dat weet ik, maar dat is geen geloven.
Nee, je zegt telkens weer van hárte 'ja en amen' op wat Hij **belooft**.
En zó heb je kennis aan Hem.

En dan zit je meteen, de Catechismus die pakt dat ook terecht zo op, **tegelijk** kennen, **tegelijk** vertrouwen. Dat zit helemaal aan elkaar vast.
Met zulk kennen, vertrouw je ook.
Ja, je vertrouwt je **toe**, aan de Heere, Die Zich aan jou verbonden heeft.
Dat is ook een zaak van het hart, dat je je aan Hem toevertrouwt. Dat je je aan Zijn zorgen toevertrouwt.
Je kent Hem. Hij heeft alle macht. En je vertrouwt, al die macht gebruikt Hij ook voor míj.
Of ik nou leef, of dat ik sterf, Hij bezit mij en Hij houdt mij vast.

En al die dingen, broeders en zusters, die gelden niet alleen maar voor de gelovigen daar in de Oekraïne, voor wie het leven geen moment zeker is.
En die gelden niet alleen maar in die andere landen met honger en vervolging en overstroming, en noem maar op wat voor rampen d'r nog meer zijn.
Nee, al die dingen gelden net zo goed ons hier, nog in die redelijke rust.

Maar nou is het moeilijk, want, hoe kom ik aan dat geloof? Kan ik dat zelf voor mekaar krijgen?

Nakomeling van Adam, nee. Ik van mijzelf, ZONDAG 2, naar mijn aard erop uit om God te haten.

Nee, maar dan is weer het wonder, het beloven van de kant van de HEERE. Het wonder dat Hij zegt: 'maar de Heilige Geest Die werkt dat -met behulp van het Woord- in ons hart'. Het is God Zélf Die dat geloof werkt.

Dat kwam toch ook zo duidelijk aan de orde in de Geloofsbelijdenis, en in de Dordtse Leerregels.

En ook kwam zo duidelijk aan de orde: het is enkel genade.

Uit louter genade! Want wij horen allemaal bij die mensheid die niks meer verdient.

En dan toch, uit Goddelijke liefde.

Als je daar over doordenkt - je kunt daar logisch en al nadenkend nooit volstrekt helemaal uitkomen. Dat je zegt: "ik heb het precies op de rit en ik snap het allemaal".

Nee, maar hoe is dat mogelijk dat iemand als ik -met al mijn moeite daarbij, maar daar hoef ik u niet mee te vermoeien-, mag weten en vertrouwen?

Dan kun je alleen maar zeggen: "Heere God, U, Vader, Zoon en Heilige Geest, Ú komt de dank toe, voor dat grote wonder, dat ik houvast heb, aan wat U belooft! Houvast, bijvoorbeeld aan die belofte van vergeving van de zonden. Vergeving van ál mijn zonden".

Dan kan daar die worsteling zijn. Maar dat is het!

God belooft niet maar een paar zonden te vergeven. Nee, het lijden en sterven van Christus is zó overvloedig, het is genoeg voor de zonden van de hele wereld!

Nee, het is niet effectief voor de hele wereld. Want mensen blijven in hun ongeloof bezig. Maar het is er wel genoeg voor! Zo geweldig!

Houvast, aan álles van Christus. Ál Zijn gehoorzaamheid die mij wordt toegerekend. Zodat God mij ziet als een volmaakt iemand, smetteloos, onberispelijk.

Als wij zelf voor de spiegel gaan staan, dan is het wel wat anders. Dan zeggen wij: "nou, moe'j die eens zien staan, da's ook geen beste."

En wat zegt God? "Mijn geliefde kind."

Redding tot in eeuwigheid!

Nee, wij zien van die dingen niks. Je ziet de vergeving niet. Je ziet het eeuwig heil niet. Je ziet Jezus Christus niet.

Maar, Hebreeën 11:1, geloven is dat **hartelijk** verwachten van wat wij hopen. Op grond van wat God **belooft**.

Het is, in die belofte van God, dat we als het ware onze toevlucht zoeken. Daar bij, in die belofte, daarin heb ik veiligheid, daarin ben ik veilig.

Denk maar even aan die moordenaar aan het kruis.

Eén zin van toevertrouwen, dat was genoeg.

We weten er heel weinig van, van die man. Maar dat het geen beste is, dat is wel duidelijk, anders had hij daar niet aan het kruis gehangen.

Want die andere die zegt ook van, "ja, dat wij hier hangen, dat is volledig terecht, wij hebben het er naar gemaakt." "Maar Hij", en dan wijst hij naar de Heere Jezus, "Hij heeft het niet verdiend. Wij wel."

En ondanks dat, hoe slécht hij ook was, één zin, "denk om mij, wanneer U in het paradijs bent."

"Je zult met Mij in het paradijs **zijn**."

Dat is nou zo'n wonder door God de Heilige Geest gewerkt. Die man die wordt van het ene op het andere moment weer een mens, zoals God de mens bedoeld heeft. Gericht op God. Die zich aan God toevertrouwt. Leeft met God.

En daarna mag hij dan ook -het zal wel niet gezegd zijn-, maar dan mag hij ook sterven met God!

Wie gelooft in God, die steunt op Hem.

Abraham die gelooft, wat God belooft. En dan zegt hij tegen de mensen om hem heen, "jongens inpakken, wij gaan."

Dat was ook voor de hele omgeving absurd!

"Wat ben je toch van plan, beste Abraham??"

Ja, maar God sprak. En God belooft.

Samuël. Jongetje Samuël nog, die daar op bed ligt, en die geroepen wordt.

Hij gelooft in God. En hij zegt dan: "Heere, zegt U het maar. Ik luister."

David, gelooft in God.

En dan staat het hele leger toe te kijken van de Israëlieten. En die denken allemaal: 'moet dat jongetje David, moet die nou op Goliath af? Dat is toch werkelijk van de gekke?'

En dan neemt hij niet een dikke speer of een groot zwaard mee.

Nee, alleen maar een paar stenen en z'n slinger.

Maar hij gelooft in God. Dat God er voor Zijn volk is. En dat de vijanden van Zijn volk het nooit zullen winnen.

En geroepen door God, zo mag je het zeggen, gaat hij op Goliath af. En hij verslaat de reus.

De profeten, stuk voor stuk. Aan de ene kant heel gewone mensen. En aan de andere kant natuurlijk bijzonder geroepen.

Maar ook gewone mensen, met alles wat, als je dat zo leest, hoe moeilijk ze het soms ook gehad hebben. Maar ze **geloven**, wat God **belooft**.

En hartstochtelijk, vanuit hun hárt, en met hun hárt spreken ze het volk aan. En geven ze ook de beloften weer door.

Het Nieuwe Testament. Dan is daar iemand - verlamd, kan geen meter lopen, want die benen die doen het niet. Dat zijn misschien van zulke dunne beentjes. Daar kan ie niks mee.

"Sta op, en loop!"

En de man gelooft. En de kracht van God -dan zijn het niet zijn eigen benen, die zijn nog steeds zo dun-, maar de kracht van God, die zet hem in beweging.

Dat heel bijzondere. "Lazarus, kom naar buiten!"

Dat kan toch niet? Da's toch onmogelijk? En hij komt naar buiten. Door de kracht van God.

Geloven.

Voor kinderen is het vaak heel makkelijk.

Dan zegt papa als je bovenaan de trap staat: "spring maar, ik vang je wel op". En dan spring je. Al is het van boven af!

Want je weet, als papa het zegt: "ik vang je op", dan doet hij dat.

Je vertrouwt je helemaal aan papa toe.

Kinderen zeggen, "staat het in de Bijbel? Klaar!"

Als je groter groeit, dan komt dat "ja, maar..."

Wat zitten jongeren soms in de moeite met allerlei vragen.

Vragen waar ze ook niet uitkomen. Waar telkens weer dat moeilijke is van, "ja, maar ik kan het niet op een rijtje krijgen."

Ja, maar je kunt het ook niet allemaal op een rijtje krijgen.

Het is een kwestie van bidden, of de Heilige Geest dat geloof wil werken.

Geloven.

D'r zit zoveel verschil ook tussen de mensen.

De één is een denker. En de ander is een doener. En die mensen geloven op een verschillende manier. Daar moet je helemaal niet bang van worden. Dat is niet griezelig. Maar dat is gewoon zo.

De één die werkt heel veel met zijn hoofd. En de ander die werkt heel veel met zijn gevoel. Die mensen geloven verschillend. In elk geval op een verschillende manier. Daar moeten wij in de kerk ook mee leren omgaan, dat de één eens wat anders gelooft dan de ander.

Niet een andere inhoud. Maar op een andere manier.

Waar het op aan komt, broeders en zusters, oud en jong, dat is dit: ken je jezelf? En érken je dat die 'E' van de grootheid van de ellende, jónu geldt?

En ken en erken je die 'V', dat Jezus Christus de Enige is aan Wie je je volledig mag toevertrouwen. En dat je dan volstrekt veilig bent?

Kijk, en als je op die beide vragen antwoordt met 'ja', dan is daar het werk van God de Heilige Geest in je hart.

Dan wordt het Woord van God, dat vol staat met beloften, -er wordt wel eens gezegd, op elke bladzijde van de Bijbel staat wel een belofte, nou, ik denk dat dat zo is- ...

Het is wel goed om dat de komende week bijvoorbeeld eens te doen.

U leest Bijbel 's morgens, misschien 's middags, weet ik niet. 's Avonds. In elk geval twee keer op een dag. Probeert u dan die twee keer, even na te praten, en als je alleen bent, even na te denken, en dan te zoeken naar: 'welke belofte heb ik nu gelezen op deze bladzij?'

En verwonder je dan. Verwonder je over de goedheid van God. Die telkens zo met die belofte naar je toe komt.

En dank dan God. Omdat Hij het Woord tot in je hart wil brengen.

Ja, want dan kom je altijd, als je de 'E' gehad hebt, en de 'V' daar doorheen loopt, dan kom je uit bij de 'D'. Niet in tijd, van - eerst eens een poosje 'E', en dan 'V' en 'D'.

Nee, het kan allemaal door mekaar heen gaan.

Maar als je het ene hebt, komt het andere ook.

Geloven, broeders en zusters, redding krijgen, is altijd een zaak van ons hart. En daarom kun je geloven ook heel simpel 'liefhebben' noemen.

En als het u gegeven geworden is dat u mag liefhebben, dan weet u uit ervaring dat dat alles te maken heeft met je hárt.

Hoe terecht wordt dat ook niet tegen elkaar gezegd? "Ik heb je lief van ganser harte, met mijn hele hart!"

Liefhebben. God liefhebben. Om Wie Hij is, om wat Hij belooft.

Dat is, dankzij het Woord. Door de Heilige Geest.

3) Tenslotte. **God belooft ons in zijn Evangelie redding, geloof álles wat hij belooft.**

En dan zet de Apostolische Geloofsbelijdenis het heel kort op een rijtje.

Twaalf beloften van God.

Ik weet niet of u er wel zo tegenaan kijkt. Of dat u denkt, het zijn gewoon twaalf artikelen. Nou, dan hebt u allebei gelijk. Het zijn twaalf artikelen. Maar zie ze ook als twaalf beloften!

Luister de komende maanden maar heel goed, als het over die beloften gaat.

Ik zal één voorbeeld noemen.

'Ik geloof in God de Vader, de Almachtige'. Dan vertrouw ik zo op Hem, dat ik er niet aan twijfel of Hij zal mij met alles wat ik nodig heb voor lichaam en ziel verzorgen. Want dat **belooft** Hij!

Dan gaat het verder, ook ten aanzien van God de Zoon, en God de Heilige Geest.

Denk dan maar aan het laatste: opstanding van het vlees en een eeuwig leven.

Beloften.

God de Heilige Geest Die het waar zal maken.

Net zo zijn de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels vol met die beloften. Allemaal op de basis van het Woord. En die beloften die móet je geloven.

Je bent immers christen!

Het is zo fraai dat de Catechismus juist op dit punt, Vraag 22, dát woord gebruikt.

Dat komt niet zo vaak voor in de Catechismus, maar hier zegt hij dat: 'Wat moet een **christen** geloven?'

Wat moet iemand die van Christus is, die vol is van die Redder, die alleen maar bij die Redder wil horen, voor wie Christus alles is, wat moet die geloven?

Alles.

Alles, zoals het samengevat is in de Apostolische Geloofsbelijdenis. Want dáár heb je houvast aan.

Dat is de grond waarop je mag en kunt staan.

Dat is het vaste fundament.

De enige troost.

Dat is geloven.

Nu.

Met straks, het zien.

AMEN